

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
20 päivänä heinäkuuta 2000 ***

Asiassa T-169/00 R,

Esedra SPRL, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat G. Vander-
sanden, É. Gillet ja L. Levi, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Société de
gestion fiduciaire SARL, 2—4 rue Beck,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet
X. Lexis ja L. Parpala, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön
virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin lykkäämään niiden komission päätösten täytäntöönpanoa, joiden perusteella kantajan kanssa ei tehty sopimusta tarjouskilpailussa, josta oli julkaistu ilmoitus nro 99/S 132-97515/FR ja joka koski päiväkodin hallinnointiin liittyviä palveluita, ja sopimus tehtiin toisen yrityksen kanssa, ja toiseksi kehottamaan komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tarjouskilpailun ratkaisua koskevan päätöksen tai kyseisen päätöksen perusteella mahdollisesti tehdyn sopimuksen vaikutusten lykkäämiseksi,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja menettelyn kulku

- 1 Komissio päätti vuonna 1994 antaa Centre de la petite enfance Clovis -nimisen lastenseimen ja -tarhan, joka oli tarkoitettu Euroopan toimielinten virkamiesten lapsille ja joka sijaitsi sen tiloissa osoitteessa boulevard Clovis, Bryssel (jäljempänä CPE Clovis), hallinnonin yksityisen yhtiön tehtäväksi. Komissio valitsi tarjouskilpailun perusteella sopimuskumppaneikseen kaksi italialaista yhtiötä, Aristean ja Cooperativa italiana di ristorazione. CPE Clovisin hallinnointi annettiin kantajan, jonka edellä mainitut kaksi yhtiötä muodostavat, tehtäväksi. Hallinnointia koskeva sopimus tehtiin alun perin kahdeksi vuodeksi 1.8.1995

alkaen, ja siihen liittyi mahdollisuus uusaa se kolme kertaa yhdeksi vuodeksi kerrallaan.

- 2 Kantaja ilmoitti komissiolle 15.4.1999 päivätyllä kirjeellään päätöksestään luopua vaatimasta sopimuksen uusimista. Kirjeeseen sisältyi muun muassa seuraava kappale:

”Yhtiö ilmoittaa lisäksi jo tässä vaiheessa, että se on valmis osallistumaan mahdolliseen tulevaan tarjouspyyntömenettelyyn, jolla pyritään tehokkaampaan palveluun ja asianomaisten oikeussubjektien välisten välttämättömien suhteiden asianmukaiseen hoitamiseen erityisesti silloin, kun ne eivät ole sopimuksen osapuolia.”

- 3 Komissio julkaisi 26.5.1999 julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1) nojalla Euroopan yhteisöjen virallisen lehden täydennysosassa ensimmäisen tarjouspyyntöilmoituksen (EYVL S 100, s. 35) rajoitetun menettelyn mukaisesti CPE Clovisin hallinnointiin liittyvistä palveluista. Kolme yritystä, joiden joukossa olivat kantaja ja yhtiö Centro studi Antonio Manieri (jäljempänä Centro studi), ilmoittautui tarjoajaehdokkaiksi.
- 4 Koska komissio katsoi, että tarjoajaehdokkaiden määrä oli riittämätön todellisen kilpailun aikaansaamiseksi, se julkaisi 10.7.1999 uuden tarjouspyyntöilmoituksen (EYVL S 132) päiväkodin hallinnointipalveluista (nro 99/S 132-97515/FR). Kyseisessä ilmoituksessa täsmennettiin, että tarjouskilpailun voitaisi ”taloudellisesti edullisin tarjous, kun otetaan huomioon tarjotut hinnat ja tarjottujen palvelujen laatu (yksityiskohdat ovat sopimusehdoissa)”.

- 5 Sen jälkeen kun tarjoajaehdokkaat oli valittu tarjouspyyntöilmoituksen mukaisesti, sopimusehdot toimitettiin 29.10.1999 seitsemälle yhtiölle, joita kehoitettiin esittämään tarjouksensa. Niissä täsmennettiin, että tarjoukset oli jätettävä viimeistään 6.1.2000, että tarjouksen oli oltava voimassa yhdeksän kuukautta 6.1.2000 jälkeen ja että puitesopimuksen pituus olisi alun perin kaksi vuotta ja sopimus olisi mahdollista uusia kolme kertaa yhdeksi vuodeksi kerrallaan. Tarjouskilpailun ratkaisuperusteet olivat lisäksi seuraavat:

”Tarjouskilpailun voittaa taloudellisesti edullisin ja kustannuksiltaan alhaisin tarjous, kun otetaan huomioon:

— tarjotut hinnat ja

— tarjouksen ja tarjotun palvelun laatu, kun sitä arvioidaan tärkeysjärjestyksessä seuraavien perusteiden mukaisesti:

a) kasvatussuunnitelman laatu (40 prosenttia)

b) toimenpiteet ja keinot, joita toteutetaan korvaamaan työntekijöiden poisolot (30 prosenttia)

c) menettely ja valvontakeinot, joita esitetään seuraavien seikkojen valvomiseksi (30 prosenttia):

— palvelun ja hallinnoinnin laatu

— henkilöstön pysyvyyden varmistaminen

— kasvatussuunnitelman toteuttaminen.”

6 Tilojen tarkastuksesta ja pakollisesta tiedotustilaisuudesta, jotka pidettiin 24. ja 25.11.1999, laaditun pöytäkirjan perusteella komission asiamiehet tekivät sopimusehtoihin täsmennyksiä tarkastuksen ja kokouksen aikana.

7 Komissio ilmoitti kantajalle italian kielellä laaditussa 20.12.1999 päivätyssä faksissa, että viimeistä tarjousten jättöpäivää oli siirretty 7.1.2000 saakka. Siinä täsmennettiin lisäksi sopimusehtojen erityisten ehtojen osalta seuraavaa:

”Nykyinen sopimuskumppani — — on ilmoittanut aikomuksestaan pitää entinen henkilöstö ja siirtää se toisiin toimipaikkoihin, jos se ei voita tarjouskilpailua. Tästä syystä työntekijöiden oikeuksien suojaamista koskeva ongelma ei tule millään tavoin ajankohtaiseksi.”

- 8 Kantajan edustaja saapui 7.1.2000 komission toimitiloihin esittämään tarjouksen. Hänelle täsmennettiin, että määräaika oli todellisuudessa pidennetty 7.2.2000 saakka eikä 7.1.2000 saakka, kuten 20.12.1999 päivätyssä faksissa oli kirjoitusvirheen vuoksi ilmoitettu. Kantajan edustaja halusi tuolloin harkita tarjoustaan uudelleen.
- 9 Määräaikaan mennessä neljä yhtiötä, joiden joukossa olivat Centro studi ja kantaja, oli jättänyt tarjouksensa.
- 10 Jätettyjen tarjousten perusteella komissio osoitti tarjoajaehdokkaille kaksi täsmennyspyyntöä, jotka oli päivätty 25. ja 29.2.2000.
- 11 Kuuden henkilön, joista viisi oli pääosaston ”Henkilöstö ja hallinto” työntekijöitä ja kuudes vanhempainyhdistyksen edustaja, muodostama arviointikomitea tutki tarjoukset. Kyseisellä kuudennella henkilöllä, joka oli kyseisen yhdistyksen varapuheenjohtaja, ei ollut lasta CPE Clovis -päiväkodissa.
- 12 Kantajalle ilmoitettiin 31.5.2000 päivätyllä kirjeellä, että se ei ollut voittanut tarjouskilpailua (jäljempänä hylkäävä päätös).
- 13 Kantajan neuvonantajat pyysivät 2.6.2000 päivätyssä kirjeessä komissiota ilmoittamaan päätöksen perustelut. He pyysivät komissiota niin ikään lykkäämään kaikkia toimenpiteitä, joilla pyritäisiin panemaan täytäntöön päätös, jolla

riidanalainen tarjouskilpailu oli ratkaistu toisen tarjoajan hyväksi (jäljempänä valintapäätös), eli olemaan tekemättä sopimusehdoissa tarkoitettua sopimusta.

- 14 Komissio antoi 9.6.2000 päivätyllä faksillaan tietoja valintapäätöksen perusteluista. Se ilmoitti muun muassa, että Centro studin jättämä tarjous oli kantajan tarjousta parempi sekä hinnan että laadun osalta (ensinnäkin kantajan hintaindeksi oli 102,9, kun Centro studin hintaindeksi oli 100 halvimpaan tarjoukseen verrattuna, ja toiseksi kantajan laatuindeksi oli 80,4, kun Centro studin laatuindeksi oli 100 parhaan laatuluokituksen saaneeseen tarjoukseen verrattuna). Tämän lisäksi komissio kieltäytyi lykkäämästä valintapäätöksen täytäntöönpanoa.
- 15 Kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan neljännen kohdan perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 20.6.2000 jättämällään asiakirjalla, jossa se vaati hylkäävän päätöksen ja valintapäätöksen kumoamista ja esitti vaatimuksen sen vahingon korvaamisesta, jota se väitti kärsineensä näiden päätösten vuoksi.
- 16 Kantaja esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen samana päivänä jättämässään erillisessä asiakirjassa nyt käsiteltävän vaatimuksen ensinnäkin valintapäätöksen ja hylkäävän päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä ja komission kehottamisesta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet valintapäätöksen tai sen mukaisesti mahdollisesti tehdyn sopimuksen oikeudellisten vaikutusten lykkäämiseksi sekä toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 2 kohdan nojalla sen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevien vaatimusten kiireellisestä ratkaisemisesta.
- 17 Välitöimistä päättävä tuomari kehotti 21.6.2000 komissiota vastaamaan kysymyksiin, jotka koskivat tarjouspyyntömenettelyn etenemistä, sekä esittämään Centro studin kanssa mahdollisesti tehdyn sopimuksen.

- 18 Komissio vastasi esitettyihin kysymyksiin 22.6.2000. Se esitti Centro studin kanssa tehdyn sopimuksen ja ilmoitti, että se oli allekirjoitettu 21.6.2000 ja tulisi voimaan 1.8.2000.
- 19 Komissiota kehoitettiin 26.6.2000 esittämään Centro sudia koskevat asiakirjat.
- 20 Komissio esitti 30.6.2000 huomautuksensa nyt käsiteltävästä välitoimihakemuksesta, ja se oli liittänyt niihin pyydyt asiakirjat. Se ilmoitti, että Centro studin tarjous ja vakuuskirje olivat luottamuksellisia ja että niitä ei saisi antaa kantajalle.
- 21 Tästä syystä välitoimista päättävä tuomari päätti olla ottamatta näitä asiakirjoja asiakirja-aineistoon.

Oikeudellinen arviointi

- 22 EY 242 ja EY 243 artiklan määräysten ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan toimen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.
- 23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden

vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Nämä edellytykset ovat päällekkäisiä, joten täytäntöönpanon lykäämistä koskeva vaatimus on hylättävä, jos jokin edellytyksistä ei täyty (asia T-211/98 R, *Willeme v. komissio*, määräys 10.2.1999, Kok. H. 1999, s. I-A-15 ja II-57, 18 kohta). Välitoimista päättävä tuomari punnitsee tarvittaessa myös kyseessä olevia intressejä (asia C-107/99 R, *Italia v. komissio*, määräys 29.6.1999, Kok. 1999, s. I-4011, 59 kohta).

- 24 Kun otetaan huomioon asiakirja-aineistoon sisältyvät asiakirjat, välitoimista päättävä tuomari katsoo, että hänellä on käytettävissään kaikki tarvittavat tiedot, jotta hän kykenee antamaan ratkaisun nyt käsiteltävästä välitoimista koskevasta hakemuksesta, ilman että olisi ensin tarpeen kuulla asianosaisten suullisia lausumia.
- 25 Tässä tapauksessa on tutkittava kiireellisyyttä koskeva edellytys.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 26 Kantaja väittää, että valintapäätöksen ja hylkäävän päätöksen täytäntöönpano aiheuttaisi sille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Sen kanne voisi asiakysymystä koskevilta osin johtaa vain vahingonkorvauksen myöntämiseen, mikä olisi tässä tapauksessa riittämätöntä, kun otetaan huomioon asiaan liittyvät olosuhteet ja kanteen pääasiallinen tarkoitus.
- 27 Vahinko, jota kantaja väittää itselleen aiheutuneen, ei ole yksinomaan taloudellista. Vahinko koostuu ensinnäkin välittömistä menetyksistä, jotka voidaan arvioida 40 000 000 Belgian frangiksi (BEF) (991 574,09 euroa), ja toiseksi välillisistä menetyksistä, jotka johtuvat siitä, että kantaja on ottanut käyttöön päiväkotien hallinnointia koskevan omaperäisen yhteistyömallin, joka perustuu

franchising-sopimukseen. Tällaisen toimintamallin onnistuminen ei kuitenkaan ole mahdollista, ellei se perustu riittävään toiminnan määrään. CPE Clovisin hallinnointitehtävien menettäminen vaarantaisi tämän toimintamallin.

- 28 Kantajan mukaan kyseinen hankintasopimus on suositus, johon valittu tarjoaja voi edukseen vedota menestyäkseen muissa tarjouskilpailuissa. Suositukset ovat erittäin tärkeitä julkisten tavar- ja palveluhankintojen kannalta. Se lisää, että tämä ilmenee myös direktiivillä 92/50/ETY käyttöön otetusta laadullisesta valintamekanismista, sillä kyseisen direktiivin 32 artiklassa vahvistetaan perusteet, jotka koskevat muun muassa kokemusta, johon palvelujen suorittaja voi vedota tarjousta jättäessään.
- 29 Kantaja ei siis voi tulevaisuudessa vedota kyseiseen hankintasopimukseen, joten näin aiheutunutta vahinkoa ei voida korvata mahdollisesti määrättävällä vahingonkorvauksella. Vaadituilla välitoimilla voidaan välttää se, että kantajaa voitaisiin lopullisesti estää voittamasta tarjouskilpailua valintapäätöksen lainvastaisuudesta huolimatta.
- 30 Kantaja väittää, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, joka koskisi erityisesti julkisiin hankintoihin liittyvien suositusten menettämisen käsitettä, ei saada valaistusta asiaan, joten se ehdottaa, että olisi sovellettava Belgian oikeuskäytäntöä, koska kyseiseen sopimukseen sovelletaan muutenkin Belgian lainsäädäntöä. Tämän oikeuskäytännön mukaan suosituksena käytettävän sopimuksen tai maineen menetys otetaan tietyiltä osin huomioon arvioitaessa vaikeasti korjattavan vakavan vahingon vaaraa.
- 31 Tässä tapauksessa kyseessä on suosituksena käytettävä sopimus, ja valintapäätös ja hylkäävä päätös vaikuttavat kantajan uskottavuuteen ja maineeseen. Kantaja korostaa tässä yhteydessä, että sopimus on erittäin tärkeä sekä vuotuisen rahallisen arvonsa (3 470 509,35 euroa) että niiden lasten määrän osalta, joiden hoitoa se koskee (400). Myös hankintaviranomaisen erityinen laatu ja maine olisi otettava huomioon. Jos kantajaa, joka oli voittanut edellisen CPE Clovisin hal-

linnointia koskeneen tarjouskilpailun, ei valita riidanalaisessa menettelyssä, tämä merkitsee sille kielteistä julkisuutta, joka on erittäin vahingollista sen kaupallisille intresseille ja heikentää sen uskottavuutta ja mainetta. Hankkeet, joihin kantaja on sitoutunut ja jotka perustuvat riidanalaisen sopimuksen käyttämiseen suosituksena, näin ollen vaarannetaan.

- 32 Kantaja väittää lisäksi, että sillä on noin 95 työntekijää (sen omaa henkilöstöä), joiden työtehtävät on järjestetty siten, että vastattaisiin ISO 9001:94:n mukaisia hallinnointi- ja organisointiperiaatteita. Kantajalla on ollut helmikuusta 1998 lähtien ISO 9001 -todistus. On todennäköistä, että se ei kykene sijoittamaan kaikkia näitä työntekijöitä uusiin tehtäviin ja että se näin ollen menettää palveluyhtiönsä tärkeimmän voimavaran ja investoinnit, jotka on tehty, jotta se saavuttaisi kyseisen todistuksen mukaisen laatuluokituksen.
- 33 Kiireellisyys perustuu myös siihen, että ennen kuin asiakysymystä koskeva tuomio annetaan, kyseiseen tarjouskilpailuun liittyvä sopimus on ehditty tehdä ja sen lisäksi myös suurelta osin panna täytäntöön. Asiakysymystä koskevaan kanteeseen annettavalla tuomiolla ei näin ollen olisi tehokasta vaikutusta (ks. vastaavasti asia 45/87 R, komissio v. Irlanti, määräys 16.2.1987, Kok. 1987, s. 783; asia 194/88 R, komissio v. Italia, määräys 27.9.1988, Kok. 1988, s. 5647 ja asia C-272/91 R, komissio v. Italia, määräys 31.1.1992, Kok. 1992, s. I-457, jotka on annettu jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättämistä koskevista kanteista).
- 34 Kantaja esittää lopuksi, että komissio oli tietoinen kantajan aikomuksesta riitauttaa valintapäätös ja hylkäävä päätös ja että jos komissio on jatkanut päätösten täytäntöönpanoa tekemällä sopimuksen, tämä ei voi olla esteenä nyt käsiteltävän kanteen hyväksymiselle (ks. vastaavasti asia C-87/94 R, komissio v. Belgia, määräys 22.4.1994, Kok. 1994, s. I-1395).

- 35 Komissio arvioi, että vahinko, johon kantaja vetoaa, ei ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla vakavaa eikä korjaamatonta. Koska kantaja kykenee esittämään välittömän vahinkonsa rahamääräisenä, se on tästä syystä täysin korjattavissa vahingonkorvauksella.
- 36 Toinen vahinkolaji, jota kantaja väittää kärsivänsä ja jota se itse luonnehtii ”välilliseksi menetyksiksi”, on ”suosituksena käytettävän sopimuksen” menetys. Kun kantaja luonnehtii itsekin tätä vahinkolajia välilliseksi menetyksiksi, se samalla myöntää ensinnäkin, että tämän vahingon ja valintapäätöksen ja hylkäävän päätöksen välillä ei ole syy-yhteyttä, ja toiseksi, että sen asema muissa tarjouskilpailuissa on sattumanvarainen. Kantaja ei kykene osoittamaan, että tässä asiassa riidanalaisen tarjouskilpailun voittaminen ja muiden tarjouskilpailujen voittaminen olisivat yhteydessä toisiinsa. Yhteisön oikeudessa ei myöskään anneta mitään suojaa yhteisön toimielinten toimien välillisiä seurauksia vastaan.
- 37 Vahinkoa, joka aiheutuu suosituksena käytettävän sopimuksen menetyksestä, ei pidetä myöskään Belgian oikeuskäytännössä vakavana ja korjaamattomana vahinkona vaan pikemminkin ”vakavana ja vaikeasti korjattavana vahinkona”. Se, että tarjoaja ei saa jatkaa määräaikaiseksi tehtyä sopimusta uuden tarjouskilpailun yhteydessä, on välttämätön seuraus julkisiin hankintoihin liittyvien tarjouspyyntömenettelyjen toistumisesta säännöllisin väliajoin. Joka tapauksessa kantajan väite, jonka mukaan välitoimet ovat välttämättömiä sen välttämiseksi, että sen olisi mahdotonta voittaa riidanalaista tarjouskilpailua, ei ole perusteltu.
- 38 Komissio korostaa, että toisin kuin kantaja väittää, suosituksilla ei ole ratkaisevaa merkitystä tehtäessä sopimusta, jonka perusteet on lueteltu direktiivin 92/50/ETY 36 ja 37 artiklassa. Ne ovat vain yksi osatekijä useiden muiden joukossa tehtäessä kyseisen direktiivin 32 artiklan perusteella tarjouskilpailun ratkaisua edeltävää laadullista valintaa.

- 39 Komissio arvioi lisäksi, että kantaja ei ole näyttänyt toteen sellaisten poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaoloa, joiden vuoksi sille aiheutuvaa taloudellista vahinkoa olisi pidettävä vakavana ja korjaamattomana. Kantaja ei ole näet esittänyt näyttöä siitä, että mikäli vaadituista välitoimista ei määrättäisi, se saattaisi joutua tilanteeseen, joka saattaisi uhata jopa sen olemassaoloa tai muuttaa korjaamattomalla tavalla sen markkinaosuuksia.
- 40 Komissio katsoo myös, että väitetty erityisesti kantajan henkilökunnan kouluttamiseksi ISO 9001 -todistuksen saamiseksi toteuttamista investoinneista aiheutuvan hyödyn osittainen menetys sen vuoksi, että se irtisanoisi työntekijöitään, olisi niin ikään puhtaasti taloudellista vahinkoa.
- 41 Kantajan perustelulla, jonka mukaan kiireellisyys johtuu siitä, että komission ja valitun tarjoajan välillä tehty sopimus pannaan suurelta osin täytäntöön ennen kuin asiakysymystä koskeva ratkaisu annetaan, ei ole mitään merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa. Kantaja nojautuu oikeuskäytäntöön, jota sovelletaan jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevien kanteiden yhteydessä. Kyseiset kanteet ovat kuitenkin hyvin erityisiä kanteita, eikä niiden yhteydessä voida esittää vahingonkorvauskannetta yhteisöjen tuomioistuimissa. Myöskään edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Italia 31.1.1992 annettuun määräykseen liittyvät tosiseikat, joihin kantaja vetoaa, ja nyt käsiteltävän asian tosiseikat eivät ole toisiinsa verrattavissa. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi valintapäätöksen nyt käsiteltävässä asiassa, komissio kykenisi järjestämään uuden tarjouskilpailun, johon kantaja voisi osallistua ilman erityisiä vaikeuksia.
- 42 Lopuksi komissio muistuttaa siitä, että kantaja oli itse ilmaissut toiveen siitä, että CPE Clovisin hallinnointisopimuksen soveltamista ei enää jatkettaisi. Komissio päätelee siitä, että tappiota, joka on aiheutunut vapaaehtoisesti, ei voida pitää vakavana ja korjaamattomana vahinkona.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

- 43 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko väliaikaisen ratkaisun antaminen tarpeellista, jotta vältettäisiin vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutuminen välitoimea hakevalle asianosaiselle. Viimeksi mainitun on näytettävä toteen, että se ei voi odottaa pääasian saattamista päätökseen ilman että tällaista vahinkoa syntyisi (asia T-73/98 R, Prayon-Rupel v. komissio, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. II-2769, 36 kohta; yhdistetyt asiat T-38/99 R—T-42/99 R, T-45/99 R ja T-48/99 R, Sociedade Agrícola dos Arinhos ym. v. komissio, määräys 9.8.1999, Kok. 1999, s. II-2567, 42 kohta, ja asia T-144/99 R, IMA v. komissio, määräys 14.4.2000, Kok. 1999, s. II-2067, 42 kohta).
- 44 Taloudellisesta vahingosta, johon kantaja vetoaa, on korostettava komission tavoin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällaista vahinkoa ei lähtökohtaisesti voida pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korjattavana, koska siitä voidaan myöhemmin maksaa rahamääräinen korvaus (asia C-213/91 R, Abertal ym. v. komissio, määräys 18.10.1991, Kok. 1991, s. I-5109, 24 kohta ja asia T-70/99 R, Alphaarma v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-2027, 128 kohta).
- 45 Kun sovelletaan näitä periaatteita, vaadittu täytäntöönpanon lykkääminen on perusteltua nyt käsiteltävässä asiassa vain siinä tapauksessa, että on ilmeistä, että ilman tällaista toimenpidettä kantaja on sellaisessa tilanteessa, joka saattaa vaarantaa jopa sen olemassaolon tai muuttaa korjaamattomalla tavalla sen markkina-asemaa.
- 46 Kantaja ei ole kuitenkaan kyennyt osoittamaan, että mikäli vaadittuja välitoimia ei myönnettäisi, CPE Clovisin hallinnointitehtävien menettäminen vaarantaisi sen perustamien päiväkotien hallinto-organisaation, eikä missään tapauksessa sen olemassaolon vaarantamista. Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että kan-

taja on viitannut useisiin muihin hankkeisiin, joihin se on jo sitoutunut ja jotka voisivat johtaa sellaisten päiväkotien perustamiseen, joiden paikkamäärä on yli 410.

- 47 Tästä seuraa, että taloudellista vahinkoa, johon kantaja vetoaa, on pidettävä korjattavissa olevana. Tällainen vahinko on sellaista taloudellista tappiota, joka voidaan korjata perustamissopimuksen, erityisesti EY 235 artiklan mukaisten oikeussuojakeinojen yhteydessä (asia T-230/97 R, Comafrika ja Dole Fresh Fruit Europe v. komissio, määräys 1.10.1997, Kok. 1997, s. II-1589, 38 kohta).
- 48 Kantajan esittämästä muusta kuin taloudellisesta vahingosta on huomautettava sen väitteen osalta, jonka mukaan välitoimet ovat kiireellisiä sen maineelle ja uskottavuudelle aiheutuneen korjaamattoman vahingon vuoksi, että hylkäävä päätös ei välttämättä aiheuta tällaista vahinkoa. Osallistuminen julkiseen hankintamenettelyyn, jossa on luonnostaan erittäin kova kilpailu, merkitsee välttämättä riskiä kaikille osallistujille, eikä tarjoajan hylkääminen tarjouskilpailua koskevien sääntöjen perusteella ole sellaisenaan vahingollista (asia 118/83 R, CMC v. komissio, määräys 5.8.1983, Kok. 1983, s. 2583, 51 kohta). Kantaja sitä paitsi tunsi tämän riskin, kun se päätti olla vaatimatta komission kanssa tekemänsä sopimuksen jatkamista sillä seurauksella, että komissio aloitti uuden julkisen hankintamenettelyn.
- 49 Kantajan väitteestä, jonka mukaan suosituksilla on ratkaiseva merkitys julkisia hankintoja ratkaistaessa, on huomautettava, kuten komissio perustellusti toteaa, että direktiivin 92/50/ETY 32 artiklasta seuraa, että nämä suositukset ovat vain yksi peruste niiden useiden muiden joukossa, jotka otetaan huomioon suoritettaessa palvelun tarjoajien laadullista valintaa. Lisäksi vaikutuksia, jotka kantajan mukaan seuraisivat sen uskottavuudelle ja maineelle koituvasta haitasta, ei voida pitää valintapäätöksen ja hylkäävän päätöksen täytäntöönpanon välttämättömänä seurauksena. Vahinko, jota täytäntöönpanosta saattaisi aiheutua

kantajalle, on siis puhtaasti hypoteettista (asia T-322/94 R, Union Carbide v. komissio, määräys 2.12.1994, Kok. 1994, s. II-1159, 31 kohta).

- 50 Samoin se, että kantaja itse pitää työntekijöidensä irtisanomisesta aiheutuvaa vahinkoa ”todennäköisenä”, osoittaa sen hypoteettisuuden.
- 51 Lopuksi todettakoon, että se, että Centro studin kanssa tehdyn sopimuksen täytäntöönpano on jo aloitettu siinä vaiheessa, kun pääasiassa nostetun kanteen perusteella annettava tuomio julistetaan, ei ole peruste kiireellisyyden toteamiseksi. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaisi pääasian kanteen perustelluksi, komission tehtävänä olisi määrätä tarpeellisista toimenpiteistä varmistaakseen kantajan intressien asianmukaisen suojan (asia T-108/94 R, Candiote v. neuvosto, määräys 2.5.1994, Kok. 1994, s. II-249, 27 kohta). Kantaja ei ole kuitenkaan vedonnut mihinkään seikkaan, joka saattaisi estää sen intressien suojaamisen mahdollisesti korvauksen suorittamisella ja uudella tarjouskilpailumenettelyllä.
- 52 Näin ollen on tehtävä se päätelmä, että kantajan esittämät todisteet eivät ole olleet sellaisia, että niiden perusteella olisi voitu todeta oikeudellisesti riittävällä tavalla, että muu kuin taloudellinen vahinko, johon se vetoaa, on varmaa tai korjaamatonta ja että se on välitöntä seurausta komission tekemistä päätöksistä tai niiden täytäntöönpanosta.
- 53 Edellä esitetyn perusteella kantaja ei ole onnistunut osoittamaan sitä, että sille aiheutuisi vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jos sen vaatimia välitoimia ei myönnettäisi.
- 54 Tästä syystä välitoimihakemus on hylättävä ilman että olisi tarpeen tutkia, täyttyvätkö muut täytäntöönpanon lykkäämistä koskevat edellytykset.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Välitoimia koskeva hakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 20 päivänä heinäkuuta 2000.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti